

beholdes den mindstbemidlede del af befolkningen, udgået. I stedet er i overensstemmelse med bestemmelserne i lovforslaget om det almennyttige byggeri og dettes landsbyggefond foreskrevet, at en passende del af lejlighederne — foruden som hidtil at være beregnet for børnerige familier m. v. — kan kræves indrettet for andre særlige befolkningsgrupper.

Til § 63.

Ifølge l. 58 kan ministeren som vilkår for støtte betinge, at lejligheder anvises til husstande, som bliver husvilde som følge af sanerings- og kondemneringsvirksomhed. Denne bestemmelse foreslås udvidet, således at bestemmelsen også kan anvendes til at hjælpe husstande, som bliver husvilde som følge af gennemførelse af gade- og vejanlæg og andre offentlige anlæg. I forbindelse med vejanlæg og andre anlæg har genhusningen af de nedrivningsramte undertiden voldt vanskeligheder, og § 63 tilsigter i sin udvidede form at råde bod herpå.

§ 63 bliver i sin foreslåede form af samme rækkevidde som den tidligere omtalte § 37 i lovforslaget, hvorefter ministeren ved bevilling af støtte kan tage særlige hensyn til behovet for opførelse af boliger til erstatning for lejligheder, der nedlægges som følge af de nævnte anlæg.

Til § 64.

Den foreslåede bestemmelse har hidtil haft den ordlyd, at lejlighederne skal være af mindre type og ikke må overstige 110 m² bruttoareal.

Det foreslås nu, at bestemmelsen affattes således, at lejlighederne ikke må overstige 130 m². Denne udvidelse må ses på baggrund af den stigende levestandard og de dermed sammenhængende større krav til familieboligen, bl. a. i retning af større areal, der giver mulighed for værelser til børnene og for opdeling af boligen efter de forskellige aktiviteter i hjemmet.

Ud fra social- og boligpolitiske synspunkter synes det rimeligt, at det offentligt støttede byggeri i et vist omfang imødekommer de stigende krav til boligen.

En fastholden ved for snævre grænser for boligarealet ville desuden medføre fare for, at det støttede byggeri indenfor et forholdsvis kort tidsrum ikke længere ville være af tidssvarende karakter.

Til § 68.

Ved gennemførelsen af l. 58 havde den til den foreslåede § 68 svarende bestemmelse (§ 53) samme indhold som i lovforslaget. Ved ændringen af lov om boligbyggeri i 1964 ændredes imidlertid formuleringen således, at beregningen skulle ske „på

grundlag af ejendommens værdi eller anskaffelsessum tillagt kurstab og indskud til „långiverne“ („bruttoberegning“). Denne ændring indebærer, at der fremtidig skulle præsteres beboerindskud af kurstab. De voksende kurstab har i forbindelse med de stigende byggeudgifter i de senere år medført en væsentlig forhøjelse af beboerinskuddene i det almennyttige byggeri.

Således andrager indskuddene i almennyttigt byggeri, der er indflyttet omkring årsskiftet 1966-67, 9.000-10.000 kr. for en lejlighed af gennemsnitsstørrelse i hovedstadsområdet og 8.000-9.000 kr. for en tilsvarende lejlighed i større provinsbyer.

Det må forventes, at indskuddene i det byggeri, der indflyttes i 1967-68, vil ligge noget højere, dels som følge af prisstigningerne, dels som følge af, at kursfaldet på obligationer i disse byggerier vil være slået helt igennem.

Efterhånden er beboerinskuddene blevet så store, at de kan være en alvorlig hindring for, at lejligheder i det almennyttige byggeri kan overtages af de befolkningsgrupper, de er beregnet for.

Det vil under rentesikringsordningen kunne virke særligt urimeligt, hvis de økonomisk dårligst stillede kunne blive udelukket fra rentesikringsordningens driftsstøtte på grund af for strenge økonomiske krav ved indflytningen.

Det foreslås derfor, at man vender tilbage til den indtil 1964 anvendte beregningsmåde („nettberegningen“). Denne beregningsmåde vil medføre, at de ovenfor angivne beboerindskud kan formindskes med omkring 4.000 kr. i det fremtidige byggeri.

Ændringen af beregningsmåden får også virkning for privat udlejningsbyggeri med statsgaranti.

Til § 71.

Hovedstadsområdet foreslås udvidet med Greve-Kildebrønde og Torslunde-Ishøj kommuner.

Til kap. X. Særlige bestemmelser om statsgaranti.

Dette kapitel omfatter en videreførelse af reglerne i l. 58 om statsgaranti.

Den eneste nye bestemmelse er § 73, jfr. nedenfor.

Til § 73.

I denne bestemmelse formuleres den hidtidige praksis, hvorefter statsgaranti (og statslån, jfr. bemærkninger til kap. XI) beregnes på grundlag af byggeriets anskaffelsessum på tilsagnstidspunktet, medens den senere berigtigelse af statsgarantien (og statslånet) sker på grundlag af forholdene på berigtigelsestidspunktet. Den foreslåede bestemmelse har ikke afgørende betydning, for så vidt angår statsstøtten til boligbyggeriet, idet rammen for dette fastsættes på grundlag af et bestemt